

Guillermo Turina

DL.L.665-2019

Als tres anys va iniciar-se en l'estudi del violoncel amb la professora Arantza López, seguint el mètode Suzuki. Posteriorment va estudiar amb Miguel Jiménez i María Macedo, fins que va obtenir el títol superior de la mà d'Àngel Luis Quintana al Conservatori Superior de Música d'Aragó. En estudis d'especialització va treballar amb Christophe Coin, Bruno Cocset, Emmanuel Balssa, Andrew Ackermann i Emilio Moreno.

Ha estat violoncel principal d'orquestres com la Joven Orquesta Nacional de España, la Jeune Orchestre Atlantique, la Nederlandse Orkest Ensemble Academie o l'European Union Baroque Orchestra. Col·labora habitualment amb agrupacions de prestigi com Sphera Antiqua, Regina Ibérica, Temperamento, Ímpetus, Os Músicos do Tejo, Al Ayre Español o Vespres d'Arnadí, amb els quals ha visitat diversos auditoris europeus, on ha tocat també en qualitat de solista.

La seva tasca musicològica l'ha dut a editar diversos mètodes de violoncel publicats a l'Espanya de final del segle XVIII, així com el llibre *La música en torno a los hermanos Duport*. Per al segell holandès Cobra ha enregistrat els discos *Francesco Supriani: Principles to learn to play the cello* i *Giacomo Facco. Master of Kings*. Guillermo Turina toca un violoncel Marchal a París, de final del segle XVIII.

18 MAIG 2019
12.30H

EN CONCERT

El violoncel a les
cases reials europees

PLAÇA DEL FOSSAR.
CERVERA

Guillermo Turina

Organitzat per:
Associació Espurnes Barroques i Territori Barroc

Amb el patrocini de:
Celler Grau i Grau, Chocolat Box

Amb la col·laboració de:
Ajuntament de Cervera, Casa Museu Duran i Sanpere,
Conservatori de Cervera, Fundació Casa Dalmases

ESPURNESBARROQUES.CAT

ESPURNES
BARROQUES

MÚSICA I
PATRIMONI
AL TERRITORI
BARROC

Diputació
Barcelona

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

INSTITUT
D'ESTUDIS
ILERDENCS
Fundació Pública de la Diputació de Lleida

Diputació de Lleida

Programa

Francesco Supriani (1678 - 1753)

Manuscrit de Nàpols

Tocatta V
Tocatta IX
Tocatta XI

Giacomo Facco (1676 - 1753)

Sonata a violoncello solo. Manuscrit de Venècia

Grave
Presto

Joseph-Marie-Clément Dall'Abaco (1710 - 1805)

Manuscrit I Mc

Capriccio Sexto
Capriccio Terzo
Capriccio Primo

Jean-Louise Duport (1749 - 1819)

Essai sur le doigté du violoncelle

Etude No. 7

Johann Sebastian Bach (1685 - 1750)

Suite per a violoncel sol en Re menor, BWV1008

Prelude
Allemande
Courante
Sarabande
Menuet
Gigue

Duració aproximada: 60'

Notes al programa

Després de la conferència de Francesc Miralpeix sobre les galeries de retrats reials amb què s'ha inaugurat el Festival a la Paeria de Cervera, ¿què millor que un tast de la música que s'escoltava a les diferents cases reials europees, interpretada amb un violoncel francès construït a final del segle XVIII? ¿I què millor que inaugurar el festival just a Cervera, capital de la Cultura Catalana aquest 2019, amb dos autors que estigueren respectivament al servei dels Austries i dels Borbons? ¿I què millor que fer-ho acompanyant la música amb una cervesa i una xocolata que ens recorden les dolçors i amargors de la història?

Guillermo Turina ens ofereix un recital conformat per autors que —en un moment o altre de la seva carrera— van tenir el privilegi de treballar a les ordres de diversos monarques. És el cas de **Francesco Supriani**, el gran violoncel·lista napolità creador del primer mètode per a aprendre l'instrument. Supriani va desembarcar a Espanya contractat per l'arxiduc Carles d'Àustria, establert a Barcelona el 1707. Després de la Guerra de Successió i de la firma de la Pau d'Utrecht que el 1714 va establir Felip V de Borbó com a rei d'Espanya, el venecià **Giacomo Facco** fou contractat com a mestre de música i primer violí de la Capella Reial a la qual va pertànyer fins al final dels seus dies.

Era tal el talent de **Joseph Marie Clement Dall'Abaco**, belga de família italiana, que amb només 19 anys ja fou nomenat violoncel·lista del Príncep Elector de Colònia. Després d'un període a Itàlia incrementant la seva fama de virtuós, el príncep Maximilà de Bavària el volgué a la seva cort. Quelcom de similar passà amb **Jean-Louis Duport**, que després d'èxits a França i Anglaterra, féu rumb cap a l'actual Alemanya per treballar a la cort de Frederic Guillem de Prússia durant la Revolució Francesa.

Johann Sebastian Bach, en canvi, no viatjà tant com els altres autors del programa, però no hi ha dubte que —més enllà de treballar per a l'aristocràcia— ocupa un lloc reial i absolutament privilegiat entre els compositors. Escrites entre 1717 i 1723, les *Suites per a violoncel sol*, nasqueren quan Bach estava al servei del príncep Leopold d'Anhalt-Köthen; un període en el qual el compositor va viure una llibertat creativa majúscula, plasmada en obres com els *Concerts de Brandenburg* o les *Sonates i partites per a violí sol*.

Josep Barcons Palau